

Perusmuistio; Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista (COM(2025) 81 final), nk. Omnibus I -ehdotukset

Eduskuntatunnus

U 13/2025

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Komissio antoi 26.2.2025 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kestävyysraportointidirektiivin (EU) 2022/2464 ja yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiivin (EU) 2024/1760 muuttamisesta (COM(2025) 81 final). Ehdotus tähtää yritysten hallinnollisen taakan keventämiseen ja on keskeinen osa ns. Omnibus I -paketissa julkaistuja säädösehdotuksia.

Neuvosto on käsitellyt ehdotusta Coreper II Antici-alatyöryhmässä.
Neuvoston yleisnäkemykset hyväksyttiin 23.6.2025.

Euroopan parlamentti hyväksyi oman kantansa täysistunnossa 13.11.2025.

Puheenjohtaja kertoi kolmikantaneuvottelujen aloituksesta 24.11.2025 työryhmässä. Neuvoston mandaatista ja EP:n muutosehdotuksista keskusteltiin Coreper II -kokouksessa 26.11.2025. Tämänhetkisen tiedon mukaan tavoitteena on saada sopu neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission välisessä kolmikantaneuvottelussa 8.12.2025.

Kolmikantaneuvotteluissa saavutettavan alustavan sovun jälkeen sekä neuvoston että Euroopan parlamentin on vielä hyväksyttävä lopputulos virallisesti omien menettelyjensä mukaisesti ennen kuin muutokset tulevat voimaan. On todennäköistä, että lopullinen sopu pyritään hyväksymään muodollisesti vielä vuoden 2025 aikana.

Suomen kanta

Valtioneuvoston kanta on esitetty eduskunnalle 24.4.2025 toimitetussa kirjelmässä U 13/2025 vp, jota täydennetään ja täsmennetään tällä U-jatkokirjelmällä seuraavasti:

Suomi pitää EU-sääntelyn yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan vähentämistä tärkeänä ja näkee kestävyysraportointidirektiivin ja yritys vastuudirektiivin yksinkertaistamisen yhtenä olennaisena välineenä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Suomi katsoo, että soveltamisalan rajojen tarkastelu osaltaan edistäisi hallinnollisen taakan vähentämistä ja sääntelyn yksinkertaistamista ja siten voi tukea eurooppalaisten yritysten globaalia kilpailukykyä.

Suomi pitää tärkeänä yrityksiä koskevan sääntelyn oikeusvarmuutta ja selkeyttä. Neuvottelutuloksen saavuttaminen Omnibus I -ehdotuksesta on tärkeää, jotta yritykset voivat valmistautua niitä koskeviin velvoitteisiin.

Osana kokonaisratkaisua ja neuvottelutuloksen saavuttamiseksi, Suomi voi tukea kestävyysraportointidirektiivin ja yritys vastuudirektiivin soveltamisalan rajan korottamista. Suomi on myös avoin tarkastelemaan muita mahdollisia määrällisesti vähäisempiä muutoksia hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja sääntelyn yksinkertaistamiseksi.

Suomi tukee neuvoston yleisnäkemyksen mukaista riskiperusteisen lähestymistavan huomioimista sääntelyssä. Suomi voi kannattaa muutoksia, jotka edelleen lisäävät sääntelyn riskiperusteisuutta. Suomi pitää tärkeänä kuitenkin välttää muutoksia, jotka johtavat raskaampiin ja monimutkaisempiin sääntöihin sekä hallinnolliseen taakkaan yrityksille erityisesti pk-yrityksille.

Suomi kannattaa ensisijaisesti neuvoston yleisnäkemyksen mukaisesti yritysten ilmastomuutoksen torjuntaa koskevan velvoitteen säilyttämistä. Suomi voi myös kannattaa sellaisia muutoksia, jotka vähentävät siirtymäsuunnitelmiin liittyvien velvoitteiden hallinnollista taakkaa, ja osana kokonaisratkaisua neuvotteluiden loppuunsaattamiseksi Suomi voi viime kädessä hyväksyä artiklan poistamisen direktiivistä

Pääasiallinen sisältö

Tässä luvussa selostetaan kolmikantaneuvotteluissa keskeisimmiksi arvioitujen sääntösten neuvottelutilanne. Muilta osin direktiiviehdotuksen sisältöä on selostettu valtioneuvoston kirjelmässä U 13/2025 vp.

Kestävyysraportointidirektiivin ja yritys vastuudirektiivin soveltamisala

Kestävyysraportoinnin soveltamisala

Komission ehdotuksen mukaan raportointivelvollisuus koskisi vain sellaisia yrityksiä ja konserneja, joiden palveluksessa on kumpanakin kahtena viimeksi päättyneenä tilikautena yli 1.000 työntekijää ja (i) liikevaihto suurempi kuin 50 miljoonaa euroa, tai (ii) taaseen loppusumma suurempi kuin 25 miljoonaa euroa. *Komission* ehdotukseen sisältyy myös listattujen pk-yritysten poistaminen direktiivin soveltamisalasta. *Neuvoston* yleisnäkemyksen taloudelliseksi kynnysarvoksi ehdotetaan yli 450 milj. € liikevaihtoa tarkoituksena keventää entisestään yritysten raportointitaakkaa. Yleisnäkemys sisältää myös uudelleentarkastelulausekkeen, jonka myötä soveltamisalaa on mahdollista laajentaa, jotta yritysten kestävyystietoja olisi saatavilla riittävästi. *Parlamentin* kanta sisältää

soveltamista koskevan henkilöstörajan nostamisen 1 750 henkilöön ja 450 milj. € liikevaihtörajan.

Yritysvastuudirektiivin soveltamisala

Komission ehdotuksessa ei ole muutettu yritysvastuudirektiivin soveltamisala (1 000 hlö ja 450 milj. € liikevaihto, EU:n ulkopuolisten yritysten osalta 450 milj. € liikevaihto unionissa.).

Neuvoston yleisnäkemyksessä ja *parlamentin* kannassa ehdotetaan EU:ssa kotipaikkaansa pitävien yritysten soveltamisalan raja-arvojen korottamista 5 000 työntekijään ja 1,5 miljardin euron nettoliikevaihtoon. EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden yritysten osalta sääntelyä sovellettaisiin, jos liikevaihto unionissa on yli 1,5 miljardia euroa.

Yritysvastuudirektiivin muut säännökset

Artikla 4 - Yhdenmukaistamisen taso

Komission ehdotuksessa enimmäisharmonisointia laajennettaisiin kattamaan kokonaan artiklat 6 ja 8 sekä 10.1–5. ja 11.1–6 ja 14. *Neuvoston* yleisnäkemyksessä ei esitetä muutoksia harmonisointilausekkeisiin.

Parlamentin kannassa enimmäisharmonisointia laajennettaisiin artikloihin 6–16 kattamaan koko huolellisuusvelvoite.

Artikla 8 – Haitallisten vaikutusten tunnistaminen

Komission ehdotuksessa muutettaisiin haitallisten vaikutusten tunnistamista koskevaa velvoitetta.

Keskeisenä erona voimassa olevaan direktiiviin ehdotus rajaa haitallisista vaikutuksia koskevan perusteellisen arvion lähtökohtaisesti vain yrityksen tytäryrityksiin ja suoriin liikekumppaneihin (taso 1). Vaikka ehdotus sisältää poikkeuksia, sen mukainen riskiperusteisuudesta poikkeaminen olisi ristiriidassa muiden kansainvälisten huolellisuusperiaatteiden kanssa ja johtaisi huolellisuusvelvoitteen muuttumiseen riskejä ennakoivasta toiminnasta reaktiiviseksi.

Neuvoston yleisnäkemyksessä riskiperusteista lähestymistapaa lisätään. Yrityksiltä edellytettäisiin kattavan kartoituksen (mapping) sijaan yleisempää selvitystyötä (scoping). Tulosten perusteella yrityksen olisi tehtävä perusteellinen arviointi tasolla 1 niillä aloilla, joilla haittavaikutusten ovat todennäköisimpiä ja vakavimpia.

Yritysten olisi myös kartoitettava koko toimintaketju yksilöidäkseen epäsuorat liikekumppaninsa kohtuudella saatavilla olevien tietojen perusteella. Jos yrityksellä on tai sen voidaan kohtuudella olettaa tietävän objektiivisia ja todennettavissa olevia tietoja, jotka viittaavat siihen, että epäsuoran liikekumppanin toiminnan tasolla on ilmennyt haitallisia vaikutuksia tai että niiden todennäköisyys on kohtuullinen, sen olisi tehtävä perusteellinen arviointi tason 1 ulkopuolella. Yrityksen olisi suoritettava tällainen arviointi myös, jos liikesuhteen välillinen luonne liikekumppaniin johtuu keinotekoisesta järjestelystä, joka ei vastaa taloudellista todellisuutta ja viittaa säännösten kiertämiseen.

Yleisnäkemys sisältää myös uudelleenarviointilausekkeen ensimmäistä porrasta pidemmälle ulottuvalle tarkastelulle.

Haitallisia vaikutuksia tunnistettaessa ja arvioitaessa yrityksen olisi otettava huomioon asiaankuuluvat riskitekijät. Jos arviointi vahvistaa haitallisen vaikutuksen todennäköisyyden tai olemassaolon, se katsotaan todeksi ja yrityksen olisi ryhdyttävä direktiivin edellyttämiin toimenpiteisiin.

Riippumatta siitä, onko epäsuorista liikekumppaneista saatavilla uskottavia tietoja, yrityksen olisi pyydettävä suoralta liikekumppanilta sitoumukset siitä, että kyseinen liikekumppani varmistaa yrityksen käytännössäntöjen noudattamisen vahvistamalla vastaavat sitoumukset liikekumppaneiltaan.

Parlamentin kannassa haitallisten vaikutusten selvittäminen (scoping) ei rajautuisi suoriin liikekumppaneihin. Selvittämistyö perustuisi yrityksen saatavilla oleviin tietoihin.

Selvitystyön tulosten perusteella ja jos yrityksellä on asiaankuuluvien ja todennettavissa olevien tietojen perusteella syytä uskoa, että haittavaikutuksia on ilmennyt tai voi ilmetä yritysten tulisi tehdä lisäarviointeja niillä aloilla, joilla haitallisten vaikutusten on todettu esiintyvän todennäköisimmin ja olevan vakavimmat. Yrityksiä ei vaadittaisi pyytämään tietoja liikekumppaneilta, jos todennäköisiä ja vakavia riskejä ei ole havaittu. Yritysten olisi voitava asettaa etusijalle suorien liikekumppaneiden arviointi haittavaikutusten vakavuuden ja todennäköisyyden mukaisesti.

Parlamentin kanta on riskiperusteisen lähestymistavan osalta kattavin.

Artikla 8 – Tietopyynnöt liikekumppaneille

Komission ehdotuksessa tietopyynnöt alle 500 hengen yrityksille olisi rajattu VSME-standardin mukaisiin tietoihin.

Neuvoston yleisnäkemyksessä sanottu viittaus on poistettu. Sen sijaan yritykset saisivat pyytää tietoja suoralta liikekumppaneilta vain, jos nämä tiedot ovat tarpeen, ja sellaisilta suoralta liikekumppaneilta, joiden palveluksessa on alle 1 000 työntekijää vain, jos tietoja ei voida kohtuudella saada muilla keinoin.

Parlamentin kannan mukaan yritysten ei tulisi hankkia tietoa lisäarviointia varten, ellei tämä ole tarpeen. Jos liikekumppanilla on alle 5 000 työntekijää, yritykset voisivat pyytää tällaisia tietoja vasta viimeisenä keinona ja jos niitä ei voida kohtuudella hankkia muilla keinoin, erityisesti olemassa olevista tai toissijaisista lähteistä. Pyynnön olisi joka tapauksessa oltava kohdennettu, kohtuullinen ja oikeasuhteinen.

Artiklat 10.6. ja 11.7. – Liikesuhteen keskeyttäminen

Komission ehdotuksessa poistettaisiin direktiivin mukainen velvollisuus purkaa liikesuhde viimeisenä keinona sen jälkeen, kun kaikki muut asianmukaisen huolellisuuden toimenpiteet on käytetty loppuun ja epäonnistuttu ja jos vaikutukset ovat vakavia.

Myös *neuvoston* yleisnäkemys poistaisi vaatimuksen päättää liikesuhde viimesijaisena keinona. Sääntelyyn sisältyisi edelleen liikesuhteen keskeyttämistä koskeva vaatimus. Jos voidaan kohtuudella olettaa, että tehostettu/korjaava toimintasuunnitelma onnistuu, pelkkä yrityksen toiminnan jatkaminen suhde ei johtaisi seuraamuksiin eikä siviilioikeudelliseen vastuuseen.

Parlamentti kannan mukaan myös liikesuhteen keskeyttäminen olisi vapaaehtoista.

Artikla 22 – Ilmastomuutoksen torjunta

Komission ehdotuksessa velvoite toimeenpanna ilmastosuunnitelma on poistettu, mutta suunnitelma olisi edelleen laadittava. Soveltamisalaan kuuluvien yritysten olisi hyväksyttävä ilmastomuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelma, mukaan lukien sen toteutetut ja suunnitellut täytäntöönpanotoimet, jolla pyritään varmistamaan parhaaksi katsotulla tavalla, että yrityksen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat kestävään talouteen siirtymistä, ilmaston lämpenemisen rajoittamista 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti sekä ilmastoneutraaliuden saavuttamista asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti, mukaan lukien sen välitavoitteet ja vuodeksi 2050 asetetut ilmastoneutraaliustavoitteet sekä tapauksen mukaan sitä, missä määrin hiili-, öljy- ja kaasualan toiminnot ovat edustettuina yrityksessä.

Neuvoston yleisnäkemyksessä vähennettäisiin yritysten taakkaa edelleen niin, että yritysten ”parhaat pyrkimykset” (best efforts) korvattaisiin termillä ”kohtuulliset pyrkimykset” (reasonable efforts). Lisäksi suunnitelman tulisi jatkossa ”myötävaikuttaa” tavoitteiden saavuttamiseen sen sijaan, että sen pitäisi olla ”yhteensopiva”. Yritysten olisi mahdollista lykätä suunnitelmien toteuttamista kahdella vuodella. *Komission* tulisi antaa yrityksille ohjeistusta, joka sisältäisi käytännön ohjausta siirtymäsuunnitelmien osalta, joka tukisi myös kansallisia valvovia viranomaisia. Ehdotus sisältäisi uudelleenarviointilausekkeen ilmastomuutoksen hillintään tähtäävien siirtymäsuunnitelmien tehokkuudesta.

Parlamentti on ehdottanut ilmastomuutoksen torjuntaa koskevien säännösten poistamista.

Artikla 25 – Seuraamukset

Komission ehdotuksessa poistettaisiin seuraamusmaksun enimmäismäärän vähimmäismääräksi säädetty 5 prosentin vähimmäistaso. Lisäksi komissio antaisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeita, joiden avulla valvontaviranomaiset voisivat määrittää seuraamusten tasoa.

Neuvoston yleisnäkemyksessä taloudellisten seuraamusten enimmäismäärä olisi 5 prosenttia yhtiön maailmanlaajuisesta nettoliikevaihdosta.

Parlamentin kanta ei sisällä taloudellisen seuraamuksen enimmäismäärää sisältävää prosenttirajaa.

Artikla 29 – Siviilioikeudellinen vastuu

Komission, *neuvoston* ja *parlamentin* näkemyksissä direktiivistä poistettaisiin EU:n laajuinen nimenomainen vahingonkorvausvastuun sääntely. Sen sijaan sovellettaisiin kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiä.

Artikla 37 – Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Yritysvastuudirektiivin soveltamista yrityksiin on kertaalleen lykätty direktiivillä (EU 2025/794) heinäkuuhun 2028 (kansallinen täytäntöönpano heinäkuuhun 2027).

Neuvoston yleisnäkemyksessä ehdottaa kansallisen täytäntöönpanon lykkäämistä edelleen yhdellä lisävuodella 26. heinäkuuta 2028 saakka. Soveltaminen yrityksiin alkaisi heinäkuussa 2029.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin muutoksia koskevan ehdotuksen (COM(2025) 81 final) oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 50 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan g alakohta sekä 114 artikla. Molempien artiklojen osalta noudatetaan tavallista lainsäätämisjärjestystä.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentissa ehdotuksen pääkäsittelystä vastaa direktiivin COM(2025) 81 final osalta JURI ja mielipidevaliokuntia ovat AFET, INTA, ECON, EMPL ja ENVI.

Euroopan parlamentin kanta hyväksyttiin parlamentin täysistunnossa 13.11.2025.

Kansallinen valmistelu

Sidosryhmien kuuleminen

Työ- ja elinkeinoministeriö järjesti direktiiviehdotuksesta kuulemistilaisuuden sidosryhmille ja viranomaisille 14.3.2025.

Luonnos U-kirjeeksi käsiteltiin EU8 kilpailukyky-, EU10 rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet ja EU23 ympäristö -jaostojen yhteiskokouksessa 26.3.2025 ja mainittujen jaostojen kirjallisessa menettelyssä 27.-28.3.2025.

U-kirjelmä käsiteltiin EU-ministerivaliokunnassa 16.4.2025.

Luonnos U-jatkokirjeeksi käsiteltiin edellä mainittujen jaostojen kirjallisessa menettelyssä 27.11.–28.11.2025.

Luonnos U-jatkokirjeeksi käsiteltiin EU-ministerivaliokunnan kirjallisessa menettelyssä 2.-3.12.2025.

Vaikuttaminen ehdotuksen sisältöön

Suomi on vaikuttanut ehdotuksen sisältöön neuvoston työryhmän kokouksissa ja saman mielisten maiden välisissä keskusteluissa.

Eduskuntakäsittely

YmVL 8/2025 vp
TyVL 5/2025 vp
TaVL 14/2025 vp
SuVL 1/2025 vp

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Kestävyysraportointi osalta raportointivelvoitetta on lykätty niin, että muiden kuin jo tilikaudesta 2024 raportoivien yritysten osalta ajallisesti eteenpäin siten, että kestävyysraportti olisi laadittava vasta 1.1.2027 alkavasta tilikaudesta ja se olisi julkistettava vuonna 2028. Muutokset raportoinnin sisältöön ja soveltamisalaan huomioidaan täytäntöönpanossa.

Yritysvastuudirektiivin täytäntöönpanoaika (heinäkuu 2027) on kesken ja neuvotteluissa on esillä täytäntöönpanoajan lykkääminen vuoteen 2028. Omnibus-ehdotusten muutokset otetaan huomioon kansallisessa täytäntöönpanossa.

Taloudelliset vaikutukset

Direktiiviehdotuksen vaikutuksia on arvioitu tarkemmin valtioneuvoston kirjelmässä U 13/2025 vp.

Kestävyyssraportointidirektiivin soveltamisalan kaventaminen parlamentin kannassa ehdotetulla tavalla tarkoittaisi, että velvoitteen piiriin kuuluisi noin 130 yrityksen sijasta noin 90 yritystä. Raportoinnin yrityksille aiheuttamia kustannuksia on arvioitu tarkemmin hallituksen esityksessä HE 20/2023 vp ja valtioneuvoston kirjelmässä U 13/2025 vp.

Kestävyyssraportointidirektiivin edellyttämä ESG-informaatio on keskeinen perusta myös luottolaitosten, vakuutusyhtiöiden ja muiden rahoitusmarkkinatoimijoiden omien – niin ikään kestävyyssraportointidirektiivistä ja muusta EU-sääntelystä juontuvien – velvoitteiden täyttämiseksi. Täten on odotettavissa, että rahoitusmarkkinatoimijat hankkivat tarvitsemansa tiedot muilla tavoilla, joista aiheutuu kustannuksia myös niiden rahoittamille tai vakuutetuille yrityksille eli osin niille, joilta kestävyyssraportointivelvoite poistuisi. Rahoitusmarkkinatoimija voi oma-aloitteisesti edellyttää esimerkiksi rahoitus- ja vakuutusetoissaan, että sen asiakasyritykset antavat sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeen rahoitusmarkkinatoimijan omien velvoitteiden täyttämiseksi. Vaikka tietojen kysymistä rajoitetaan direktiiviehdotuksessa pk-yritysten osalta, on katsottava, ettei kyseinen rajoitus koske muiden lakiperusteisten velvoitteiden täyttämiseen tarvittavia tietoja. Niin ikään sellaiset sijoittajat, jotka ovat kiinnostuneita vastuullisuuteen ja kestävyteen liittyvistä riskeistä, saattavat asettaa ehtoja sijoitukselleen asianomaisen yrityksen arvopapereihin.

Yritysvastuudirektiivin soveltamisalan kaventaminen olennaisesti vähäisempään joukkoon yrityksiä voimistaa ehdotuksen taloudellisia vaikutuksia yritysten kustannustaakan vähentämiseksi ja heikentää direktiivin alkuperäisten tavoitteiden toteutumista. Vastuullisuussääntelyn velvoitteiden rajaaminen voi myös kaventaa suomalaisten yritysten edelläkävijyyttä ilmastotyössä.

Suomessa yritysvastuudirektiivin soveltamisalaan kuuluisi arvioilta noin 30 suurinta yritystä / konsernia.

Aiemmin on arvioitu, että yritysvastuudirektiivi voisi aiheuttaa suurelle yritykselle noin 300 000–500 000 euron vuosittaiset kustannukset. Yritykset ovat myös jo varautuneet sääntelyn voimaantuloon ja tehneet siihen tähtääviä investointeja. Vastuullisiin toimintamalleihin sitoutuneille yrityksille velvoitteen poistuminen ei välttämättä tarkoita suura muutosta vastuullisuustyöhön kuluviin kustannuksiin, mutta muutokset tarkoittavat sitä, että sääntelystä ei aiheutuisi suoria kustannuksia soveltamisalan ulkopuolelle jääville yrityksille.

Sääntöperusteisuuden sijaan yritysten vastuullisuustyö perustuisi yritysten vapaaehtoiisiin toimiin ja markkinoiden odotuksiin. Sääntely ei kokonaan poistaisi valumaefektiä soveltamisalan ulkopuolelle jääviltä yrityksiltä, sillä muussa sääntelyssä voidaan edelleen edellyttää sitoutumista vastuullisuusperiaatteisiin ja sen todentamista.

Ilmastomuutoksen torjuntaan liittyvät siirtymäsuunnitelmat ja niiden toimenpano ovat keino viedä EU:n ilmastotavoitteita eteenpäin yrityskentässä. Komissio on samanaikaisesti kehittämässä puhtaan teollisuuden ohjelmaa ja muita tuki- ja rahoituskeinoja, joilla pyritään päästöjen vähentämiseen teollisuudessa. Yritysten velvoitteiden vähentäminen

voisi painottaa ilmastotyön kustannuksia aiempaa enemmän julkisen rahoituksen vaaraan.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Puheenjohtajamaa Tanskan tavoitteena on saavuttaa neuvottelutulos trilogiassa 8.12.2025, jonka jälkeen neuvottelutulos tuotaneen pikaisesti neuvoston hyväksyttäväksi.

Asiakirjat

KOM(2025) 81 lopullinen
ST10276/25
ST15494/25

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Hallitussihteeri Sami Teräväinen; sami.teravainen@gov.fi
Johtava asiantuntija Timo Kaisanlahti; timo.kaisanlahti@gov.fi
Hallitusneuvos Mikko Holm; mikko.holm@gov.fi

VAHVA-tunnus

EU/470/2025

Liitteet

Viite Napsauta tähän ja kirjoita viite